

رُزَا

نوشته:

کِنوت هامسون

برنده جایزه نوبل ادبیات

ترجمه:

قاسم صُنعوی

نشر گل آذین

۱۳۸۸

این اثر ترجمه‌ای است از:

Knut Hamsun

Roza

Ed: Calmann - Levy, Paris 1980

عنوان اصلی در زبان نروژی:

Roza

رُزا

هامسون، کнут، (Hamsun, Knut)، ۱۸۵۹ - ۱۹۵۲ م.

ترجمه: قاسم صنموی (۱۳۱۶ -)

تهران: گل‌آذین، ۱۳۸۷، ۲۷۶ ص

فهرست‌نویسی براساس اطلاعات فیبا.

ISBN 978 - 960 - 7703 - 58 - 1

عنوان اصلی: Roza

داستان‌های نروژی - قرن ۲۰م

رده‌بندی کنگره ۱۳۸۷ ۴ ر ۲ ه / PT ۸۹۵۰

رده‌بندی دیویی ۸۳۹/۸۲۳۷۲

شماره کتابشناسی ملی: ۱۵۵۵۸۹۵

فهرست

- ۷ درباره‌ی نویسنده
- ۹ یادداشت
- ۱۱ رُزا

درباره‌ی نویسنده

کنوت پدرسن با نام ادبی «کنوت هامسون» در روز چهارم ماه اوت سال ۱۸۵۹ در نروژ به دنیا می‌آید. زندگی‌اش مملو از فراز و نشیب است و شاید بتوان نویسنده‌ای چنین را حاصل‌گذار از توفان‌های فقر و مکنت دانست و هم بدین خاطر است که درس خواندن کلاسیک را رها می‌کند و به تحصیل در دانشگاه اجتماع می‌پردازد.

تا دوره نویسندگی‌اش حدود بیست شغل عوض می‌کند. از کفاشی و راهداری گرفته تا معلمی. در سیزده سالگی به سیاحت می‌پردازد. نه از آن‌گونه که در قاموس‌هاست بلکه به دنبال کار، به امریکا می‌رسد. آن‌جا نیز حدیث پی‌جویی کار، آنی رهانش نمی‌کند. بیمار می‌شود. پزشک، بیماری‌اش را سیل تشخیص می‌دهد. به نروژ برمی‌گردد تا در آغوش طبیعت کشورش (که بسیار گرمی‌اش می‌داشت) جان سپارد، اعلام می‌کنند که پزشکان در تشخیص اشتباه کرده‌اند. در این زمان او بیست و شش ساله است. به روزنامه‌نگاری و نویسندگی دست می‌زند که ناکام می‌شود. تفرعن و غرورش به او اجازه از پا درآمدن را نمی‌دهد. در جایی می‌گوید: «من رودروی بشریت تنها خواهم ماند. ولی تسلیم نخواهم شد.» دوباره به امریکا می‌رود. دو یا سه سال بعد بازمی‌گردد. در کوپنهاگ مقیم می‌شود. کتاب «زندگی روشنفکری آمریکای مدرن» را که حاصل سفرش به امریکاست به چاپ می‌رساند که با استقبال روبه‌رو می‌شود. پیش از این نیز کتاب گرسنگی او هیجان برمی‌انگیزد.

سرانجام در سال ۱۹۱۷، در بحبوحه‌ی جنگ اول جهانی کتاب «بیداری خاک» را به چاپ می‌سپارد که جایزه‌ی نوبل ادبی را نصیب او می‌کند و عاقبت در سال ۱۹۵۲ در نور هولم در می‌گذرد.

درباره‌ی زندگی و آثار متعدد این نویسنده‌ی پرکار، در آغاز کتاب «ویکتوریا»^۱ی او که پیش از این توسط همین ناشر به چاپ رسیده است شرح مفصلی آمده و خواننده‌ی علاقمند می‌تواند به آن کتاب مراجعه کند.

۱. ویکتوریا، کنوت هامسون، ترجمه‌ی قاسم صنعوی، چاپ اول ۱۳۸۲، چاپ چهارم ۱۳۸۷.

از همین نویسنده و همین مترجم، این آثار هم به چاپ رسیده است:
 بتونی، نشر گل‌آذین، چاپ اول ۱۳۸۸، ۳۲۰ ص.
 رازها، نشر گل‌آذین، چاپ اول ۱۳۸۳، چاپ چهارم ۱۳۸۸، ۳۲۰ ص.
 پان، نشر گل‌آذین، چاپ اول ۱۳۸۸، ۲۰۰ ص.
 زیر ستاره‌ی پاییزی، نشر نیما ۱۳۶۶.

یادداشت

کتاب «رُزا» ادامه‌ی بی‌فاصله‌ی کتاب «بنونی» است. در این اثر نیز شخصیت اصلی - یا یکی از اصلی‌ترین شخصیت‌ها - جوان فعال و تازه به نوارسیده‌ای است که اگر در گذشته همه او را «بنونی» یا «بنونی هارت ویگسن» می‌خوانده‌اند اکنون میل دارد «ب. هارت ویج» خوانده شود، زیرا این نام به او وزنه‌ی بیشتری می‌بخشد.

هامون در وجود این فرد موضوعی را که برایش اهمیت بسیار دارد دنبال می‌کند؛ ابراز نفرت نسبت به پول. این زاده‌ی به اصطلاح تمدن شهری که ارزش‌های کهن و انسانی فرهنگ روستایی را به آرامی نابود می‌کند.

در این صفحه‌ها نیز به گونه‌ای که در «بنونی» دیده‌ایم، نویسنده رفتار و سلوک «مک» ارباب مغرور سیری لوند، نگرانی‌های «رُزا» و رفتار خاص «بنونی» را از دیدگاه ناظری که یک دانشجوی رهگذر و پرسه‌زن است دنبال می‌کند.

هامون به شیوه‌ی مورد علاقه‌ی خود که شرکت دادن شخصیت‌هایی از کتاب‌های دیگرش در کتاب دیگری است؛ دختر مک سیری لوند، همان که یکی از دو شخصیت اصلی رمان «پان» است را وارد صحنه می‌کند تا از یک سو ابهام‌هایی را که در مورد شخصیت و احساس‌های او احتمالاً برای

خواننده‌ی «پان» وجود دارد کم‌رنگ‌تر کند و از سوی دیگر از طریق نقشی که به این دختر واگذار می‌کند بر سیر رفتارهای دو قهرمان دیگر (بنونی و رُزا) تأثیر می‌گذارد.

خواننده‌ی دو اثر پیوسته به هم «بنونی» و «رُزا» زمانی که آخرین صفحه‌ها را به پایان برسانند این احساس را در خود خواهد یافت که دنیایی را که کنوت هامسون برایش می‌سازد در هر اثر، سیمایی دیگر می‌یابد و هیچ رمان او تکرار رمان پیشین او نیست.